

שפך מים חמים חמים על שקית תה בשבת בשוגג

1. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שיח

סעיף א

* (א) המבשל (ב) בשבת, (או שעשה * (ג) אחת משאר מלאכות), (טור), א' במזיד, א אסור לו (ד) לעולם ולאחרים (ה) <א> מותר ב א' [א] למוצאי שבת מיד; (ו) ג [ג] ב) ובשוגג, אסור בו ביום (ז) גם לאחרים, ולערב מותר גם לו מיד; (ואם אמר לאינו יהודי לעשות לו מלאכה בשבת, ע"ל סימן ש"ז סעיף כ').

2. תלמוד בבלי מסכת שבת דף מב עמוד א – עמוד ב

משנה. האילפס והקדרה שהעבירן מרותחין - לא יתן לתוכן תבלין, אבל נותן הוא לתוך הקערה או לתוך התמחווי. רבי יהודה אומר: לכל הוא נותן, חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר.

3. תלמוד בבלי מסכת זבחים דף צה עמוד ב

גמ'. ת"ר אשר תבושל בו - אין לי אלא שבישל בו, עירה לתוכו רותח מנין? ת"ל: ואשר תבושל בו ישבר.

4. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף עו עמוד א

תניא כוותיה דשמואל: חם לתוך חם - אסור, וכן צונן שנתן לתוך חם - אסור. חם לתוך צונן וצונן לתוך צונן - מדיח. חם לתוך צונן מדיח. כיון דחם הוא, אדמיקר ליה אי אפשר דלא בלע פורתא, קליפה מיהא ניבעי! אלא אימא: חם לתוך צונן - קולף, צונן לתוך צונן - מדיח.

5. תוספות מסכת שבת דף מב עמוד ב

אבל נותן הוא לתוך הקערה כו' - . . . רבינו שמואל מביא ראייה דעירווי ככלי שני מהא דקי"ל תתאה גבר ולר"י נראה דעירווי ככלי ראשון ומביא ראייה דבזבחים בפרק דם חטאת (דף צה: ושם) ת"ר אשר תבושל בו אין לי אלא שבישל בו עירה לתוכו רותח מניין תלמוד לומר [אשר תבושל] בו ישבר אלמא דעירווי חשיב מבשל. . . ונראה דעירווי לא הוי ככלי ראשון ולא ככלי שני אלא מבשל כדי קליפה דהא קי"ל כשמואל דאמר תתאה גבר דתניא כוותיה בכיצד צולין (פסחים עו.) ומ"מ מבשל כדי קליפה דאמר התם תניא כוותיה דשמואל חם לתוך צונן או צונן לתוך צונן מדיח ופריך חם לתוך צונן אדמיקר ליה בלע אלא אימא חם לתוך צונן קולף צונן לתוך צונן מדיח. . .